

Extinction Days

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.
The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Her kan du lære mere om de truede arter fra førende forskere fra hele verden.
Læs om hvorfor de er truede, og hvornår forskere estimerer, at de vil uddø.
Dokumentet vil blive opdateret løbende.

Cubakrokodille	side 3
Akikiki	side 4
Skeryle	side 5
Sumatranæsehorn	side 6
Bjergkylling	side 7
Mangrovefinke	side 8

Rødulv	side 9
Østlig gorilla	side 10
Afrikansk vildæsel	side 11
Golfmarsvin	side 12
Skt. Paul-hvalfugl	side 13

 For English, go to page 14

Cubakrokodille

Art: Cubakrokodille (*Crocodylus rhombifer*)

Uddør: 2029

Antal individer i naturen: 2.400

Levested: Cuba

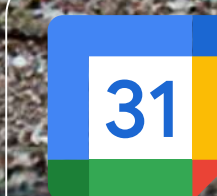
Trusler: Krybskytteri, hybridisering med andre arter af krokodiller og ændring af habitat

"Den seneste opgørelse viser, at der er cirka 2.400 voksne individer tilbage i den vilde natur. Uden det store arbejde i nationalparken Ciénaga de Zapata i Cuba ville arten forsvinde fra sit levested inden for højst fem år. Også hybridisering med andre arter af krokodiller og menneskelige aktiviteter påvirker bestanden negativt."

"Vi ved endnu ikke, hvordan vi bevarer og effektivt udvikler bestanden. Derfor har vi brug for mere forskning på området. Men kombinationen af artens lange levetid, der øger risikoen for hybridisering, samt ulovlig jagt og ændringer i levesteder giver svære arbejdsbetingelser. Det reducerer chancerne for, at to rene individer mødes

og parrer sig, og dermed viderefører arten. Desuden frygter vi, at cubakrokodillens i forvejen lille levested kan blive inddraget til andre formål, medmindre vi gør noget aktivt hurtigst muligt."

***Etiam Pérez Fleitas, biolog og zoolog,
Enterprise for the Conservation of Zapata Swamp, Cuba***

Cubakrokodillen uddør
17. juni 2029

Akikiki

Art: Akikiki (*Oreomystis bairdi*)

Uddør: 2024

Antal individer: Under 10

Levested: Kauai, Hawaii, USA

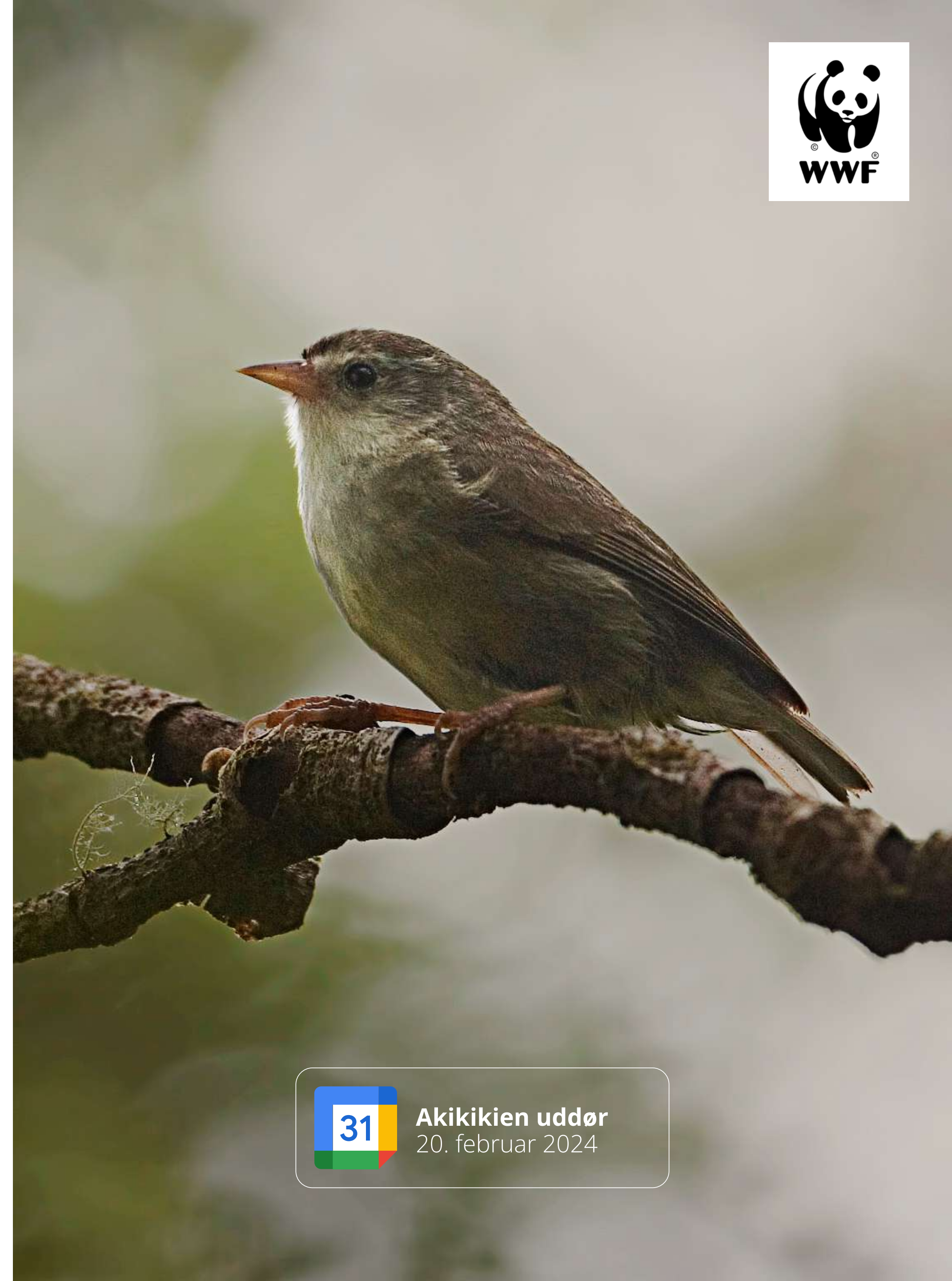
Trusler: Invasive myg

“15 af de 32 arter af seglfugle på øgruppen Hawaii er uddøde inden for de sidste 200 år. Akikikien er desværre den næste i rækken, men de øvrige arter er også i fare for at uddø. Vi har meget lidt historisk data om bestanden, men de seneste årtier er bestanden faldet med 11 procent om året. I dag kender vi til 2-3 individer i den vilde natur og cirka 40 i fangenskab. Nedgangen skyldes især fuglemalaria og myg, der er introduceret af mennesker, og som angriber artens unger og dermed spreder sygdommen, der skaber meget høj dødelighed hos akikikien. Grundet menneskeskabte klimaforandringer og temperaturstigninger har myggen spredt sig op ad bjergene til de steder, hvor arten lever.”

“Vi har længe vidst, at fuglemalaria ville blive et problem for den skrøbelige bestand. Nu er det desværre et spørgsmål om få måneder, før arten uddør i den vilde natur for altid. Det eneste håb for bestanden er, at vi formår at bekæmpe fuglemalaria og herefter sætter en lille bestand af fugle ud i naturen igen.”

“Det er formentlig for sent at redde akikikien i den vilde natur. De andre seglfugle, der også er i fare, kan reddes med det rette bevaringsarbejde. Men det kræver, at vi begrænser klimaforandringer og finder nye måder at kontrollere myg og spredning af sygdommen blandt vilde fugle. Seglfugle er en vigtig del af et unikt hawaiiansk økosystem og er vigtig for hawaiiianere. Hvis vi mister dem, vil det både være et tab for kulturen og biodiversiteten.”

***Eben Paxton, Fugle- og miljøforsker,
USGS Pacific Island Ecosystems Research Center***

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Akikikien uddør
20. februar 2024

Skeryle

Art: Skeryle (*Calidris pygmaea*)

Uddør: 2069

Antal voksne individer: 400

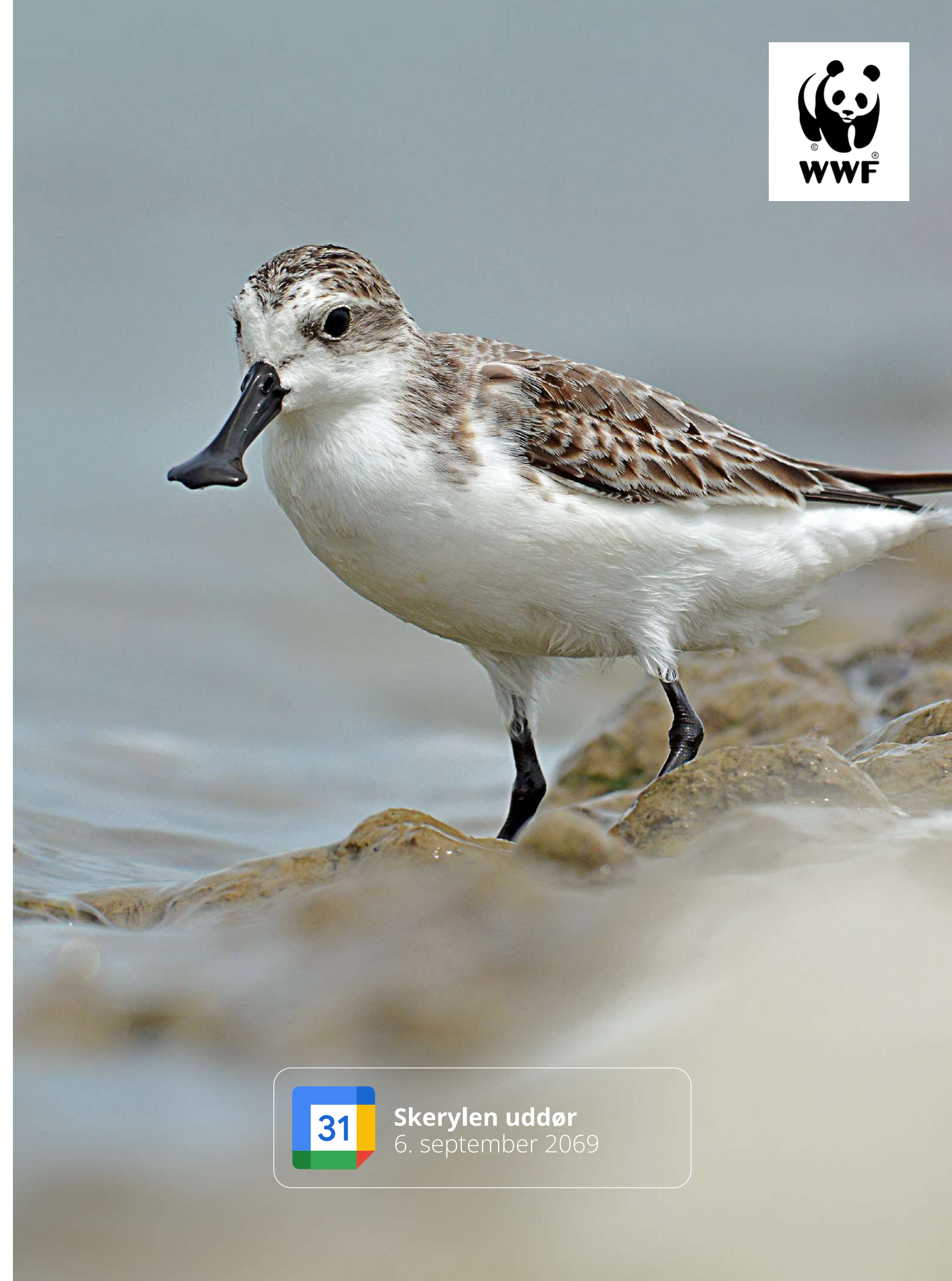
Levesteder: Langs kysterne i Østasien

Trusler: Jagt, fiskeri, tab af levesteder og klimaforandringer

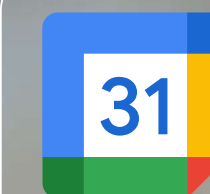
"Bestanden af Skeryler falder med cirka fem procent om året. Derfor forventer vi, at bestanden om 45 år vil være reduceret til bare 40 voksne fugle. Dermed vil bestanden være så skrøbelig, at vi risikerer at miste den. Der er flere årsager til nedgangen, heriblandt tab af levesteder i form af områder med tidevand, der omdannes til industri – særligt omkring Det Gule Hav. Også fuglejagt og fiskenet truer arten. Og selvom vi kun har kortlagt cirka 10 procent af artens yngleområder i det nordøstlige Sibirien, ved vi, at områderne er hårdt ramt af klimaforandringer."

"Den bedste måde at beskytte arten er ved effektivt at beskytte og gendanne de områder med tidevand, hvor arten lever. Samtidig er det nødvendigt at begrænse klimaforandringer og bekæmpe både forsætlig og utilsigtet jagt og fiskeri, som koster mange fugle livet."

***Rhys Green, Professor Emeritus i bevaringsbiologi,
Zoologisk Institut, University of Cambridge***

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Skerylen uddør
6. september 2069

Sumatranæsehorn

Art: Sumatranæsehorn (*Dicerorhinus sumatrensis*)

Uddør: 2035

Antal voksne individer: Cirka 80

Levesteder: Sumatra, Indonesien

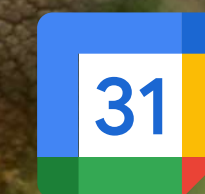
Trusler: Fragmentering, der gør, at bestande ikke kan mødes og formere sig

"Ifølge naturbeskyttelsesorganisationen IUCN var der i 2008 cirka 200 voksne Sumatranæsehorn tilbage i den vilde natur på den malaysiske halvø, Borneo og Sumatra. Siden er den vilde bestand faldet til under 80 individer, der nu kun findes på Sumatra. Derudover er der en håndfuld individer i fangenskab. Tilbagegangen skyldes intensiv jagt i starten af 1900-tallet, hvilket førte til en dramatisk nedgang i antallet af dyr. Dette resulterede i en betydelig afstand mellem de tilbageværende dyr, der sjældent mødtes og derfor sjældent fik afkom. På Sumatra lever de to sidste bestande nu i hver sin ende af øen, hvilket forhindrer dem i at mødes, parre sig og dermed bevare genvariationen, der er nødvendig for artens overlevelse. Sumatranæsehorn har en vigtig rolle i at opretholde sundheden i regnskoven ved at æde snerleagtige pionerplanter som for eksempel lianer, der vokser hurtigt og kvæler langsomtvoksende regnskovstræer."

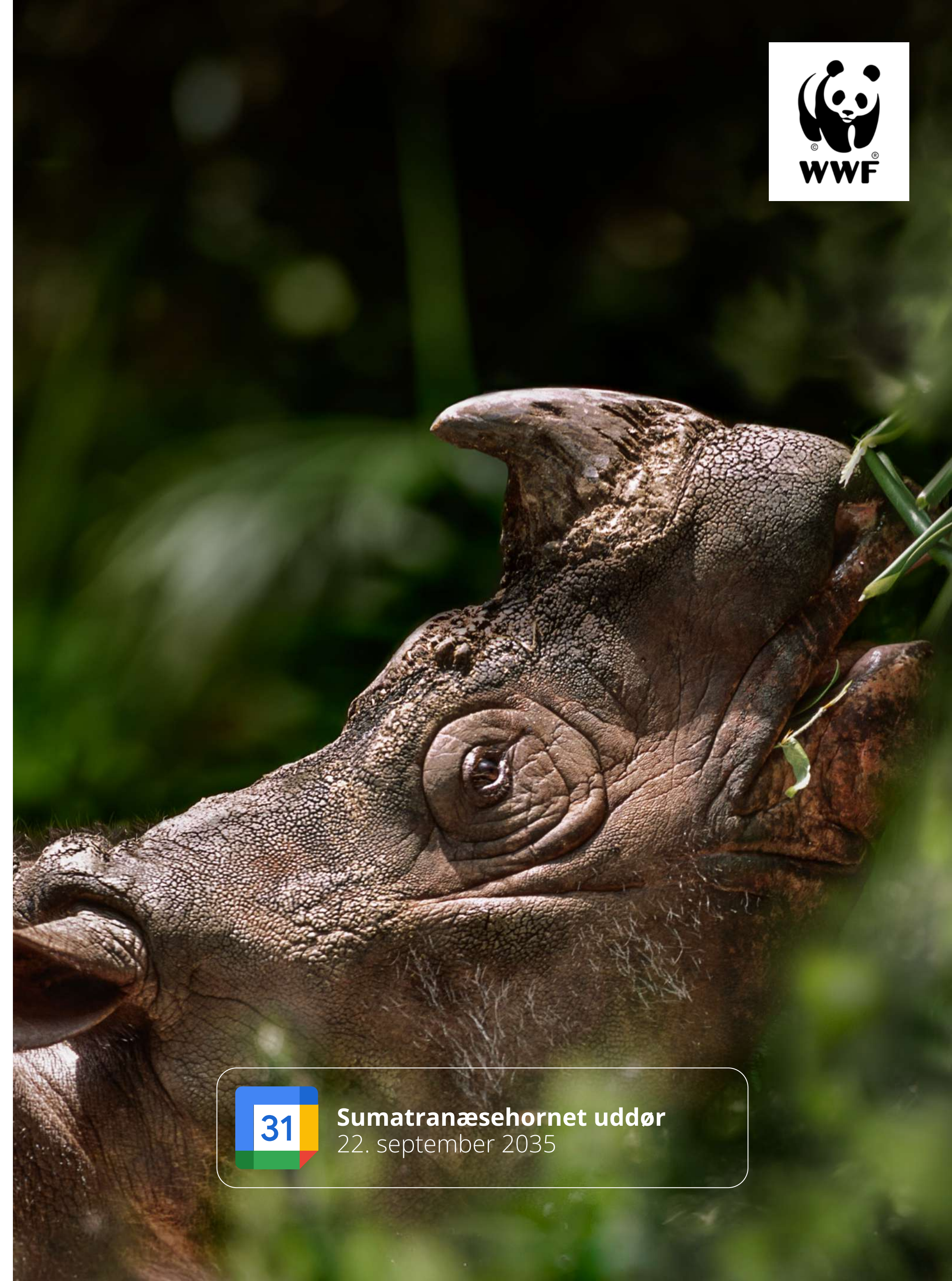
"Det er afgørende, at mennesker yder aktiv hjælp, hvis Sumatranæsehornet skal overleve i fremtiden. Da arten lever i tæt bevokset regnskov, er den eneste løsning at indfange næsehorn fra forskellige bestande og sætte dem sammen for at muliggøre parring. Bestanden fortsætter med at falde hurtigt, så det er en kamp mod tiden. Hunnæsehorn får normalt kun 3-4 unger i løbet af deres liv, så hvert individ tæller. Der findes dog en løsning for at gøre en positiv forskel, og der er endda gode forudsætninger for at genudsætte arten i naturen. Dog kræver det handling nu og meget hurtigt."

Rasmus Worsøe Havmøller, Postdoc - Science & Society, Naturhistorisk Museum og Ph.D. i biodiversitet fra Københavns Universitet

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Sumatranæsehornet uddør
22. september 2035

Bjergkylling

Art: Bjergkylling (*Leptodactylus fallax*)

Uddør: 2034

Antal individer: Cirka 130

Levested: Dominica, Caribien

Trusler: Svampesygdommen cytridio mykose, der angriber padder

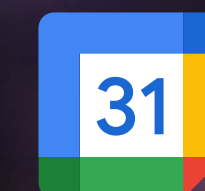
"De seneste årtier er bestanden af bjergkyllinger i den vilde natur styrtdykket fra omkring 100.000 til cirka 130 voksne individer. Frøen, der kan veje helt op til et kilo, er med al sandsynlighed forsvundet fra den vilde natur på øen Montserrat, så den nu kun er at finde på øen Dominica i Caribien. Det skyldes svampesygdommen cytridio mykose, der rammer padder. Da sygdommen kom i Dominica i 2002 og syv år senere til Montserrat, faldt bestanden med henholdsvis 85 og 80 procent på bare 18 måneder, hvilket er et af de mest markante kollaps blandt alle jordens hvirveldyr. Da orkanen Maria i 2017 ramte Dominica, led bestanden endnu et knæk. I det amfibie-chytridsvampen fortsat er at finde på både Montserrat og Dominica, risikerer vi at miste arten i 2034, hvis vi stopper bevaringsarbejdet."

"De resterende individer lever i områder, der desværre ikke er beskyttet mod menneskelige aktiviteter som for eksempel byggeri, landbrug og forurening. Og så længe amfibie-chytridsvampen er til stede, kan vi ikke genudsætte frøer, da de ikke kan modstå smitten. Indtil vi via

forskning knækker koden til at skabe en levedygtig vild bestand, er vi nødt til at værne om vores bestande i fangenskab og de semi-vilde bjergkyllinger på Montserrat. Det er vigtigt, at vi intensiverer arbejdet med at beskytte naturlige levesteder og holder skarpt øje med de invasive arter, der har gjort stor skade på naboerne. Ny forskning tyder dog på, at nogle frøer på Dominica nu har udviklet gener, der gør dem resistente over for cytridiomykose, og det skaber håb."

**Jeff Dawson, Leder for Field Programmes,
Durrell Wildlife Conservation Trust**

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Bjergkyllingen uddør
13. september 2034

Mangrovefinke

Art: Mangrovefinke (*Camarhynchus heliobates*)

Uddør: 2100

Antal individer: 100 (heriblandt færre end 20 ynglende par)

Levested: Isla Isabela, Galapagos, Ecuador

Trusler: Invasive vampyrfluer og rotter, klimaforandringer og nye sygdomme

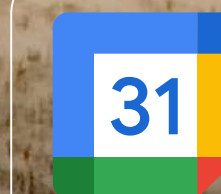
"Tidligere levede mangrovefinkerne i mangroveskovene på to af Galapagosøerne. Men slutningen af 1990'erne var arten forsvundet overalt bortset fra tre steder på øen Isla Isabela. I dag lever de cirka 100 voksne individer, heriblandt under 20 ynglende par, på to forskellige steder på øen. Artens tilbagegang skyldes invasive vampyrfluer, hvis larver lever som parasitter på ungerne. Via fragt- og handelsskibe er der desuden kommet rotter til Galapagos, som går i artens reder. Desuden har geologiske ændringer i landskabet sandsynligvis haft en betydning, og fremadrettet forventer vi, at klimaforandringer vil bringe arten i yderligere fare."

"Mangrovefinken, der blandt andet lever af insekter, edderkopper og til tider lokal frugt, holder til i mangrove-træerne og bygger rede på svært tilgængelige steder. Det gør det vanskeligt at bekæmpe fluelarver, og det har dødelige konsekvenser for mangrovefinkens unger."

"Vi har gentagne gange forsøgt at genudsætte mangrovefinker, men ganske få overlever. Hvis vi skal sikre artens overlevelse i den vilde natur, er der især behov for at bekæmpe rotter og de introducerede vampyrfluer. Samtidig skal vi beskytte habitaterne i mangroven, som fuglene er så dybt afhængige af."

Francesca Cunninghame, Leder af Mangrove Finch Project, Charles Darwin Foundation

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Mangrovefinken uddør
2. januar 2100

Rødulv

Art: Rødulv (*Canis rufus*)

Uddør: 2033

Antal individer: 15-20

Levested: North Carolina, USA

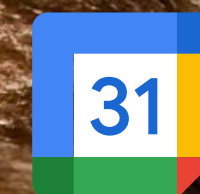
Trusler: Indavl og hybridisering med prærieulv

"I 1970'erne var der 14 renblodede rødulve tilbage ved Golfkysten i det sydlige USA. Derfor blev det besluttet at indfange og flytte individerne til fangenskab som en del af et program, der skulle gøre dem klar til at blive sat ud i naturen igen. De 14 individers afkom blev senere sat ud i naturen i North Carolina, hvor de lever i dag. Efter at have været nogenlunde stabil i en årrække er denne såkaldte "experimental population" nu faldet over de sidste 5-10 år, så der nu er 15-20 renblodede individer tilbage. Al erfaring siger desværre, at en så lille bestand risikerer at uddø, fordi der opstår indavl, og fordi rødulven i stigende grad parrer sig med prærieulve. Når det sker, ender ungerne som hybrider med udvandede gener. Tilbagegangen skyldes også det stigende pres fra mennesker, idet nogle rødulve er blevet kørt ned og andre skudt, fordi de forveksles med prærieulve."

"Det ville være optimalt at etablere en ny bestand af rødulve et andet sted i landet. Men det er en både dyr og ressourcetung opgave. Derfor står vi i et dilemma, hvor vi enten skal sterilisere hybrider og prærieulve eller acceptere, at arten langsomt udvandes, fordi de parrer sig med prærieulve og dermed mister deres unikke rødulv-egenskaber."

Sean M. Murphy, Ph.D., forsker, vildtbiologi og bevaringsbiologi, Institut for Skov- og Naturressourcer, University of Kentucky

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Rødulven uddør
13. august 2033

Østlig gorilla

Art: Østlig gorilla (Gorilla beringei)

Uddør: 2070

Antal individer i den vilde natur: 7.000-8.000

Levested: Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda og Uganda

Trusler: Minedrift og illegal jagt

"Den østlige gorilla (Gorilla beringei) er ifølge naturbeskyttelsesorganisationen IUCN kategoriseret som kritisk truet. I Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda og Uganda er arten i kraftig tilbagegang. I 1990'erne var der en vild bestand på cirka 17.000 voksne individer, men tallet er nu under 8.000. Den kraftige tilbagegang betyder, at der er høj risiko for, at arten vil uddø i den vilde natur. Nogle studier viser en årlig nedgang på cirka 5 procent i nogle områder. Hvis dette gælder arten som helhed, og der samtidig ikke laves aktivt bevaringsarbejde, vil arten som helhed være udryddet om 20 år. Den observerede nedgang er cirka 1,4 procent årligt over de sidste 30 år. Så det er nok mest realistisk, at vi risikerer at miste arten i år 2070. Men det afhænger af truslernes omfang og intensitet."

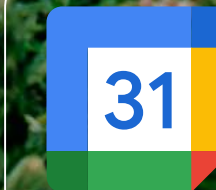
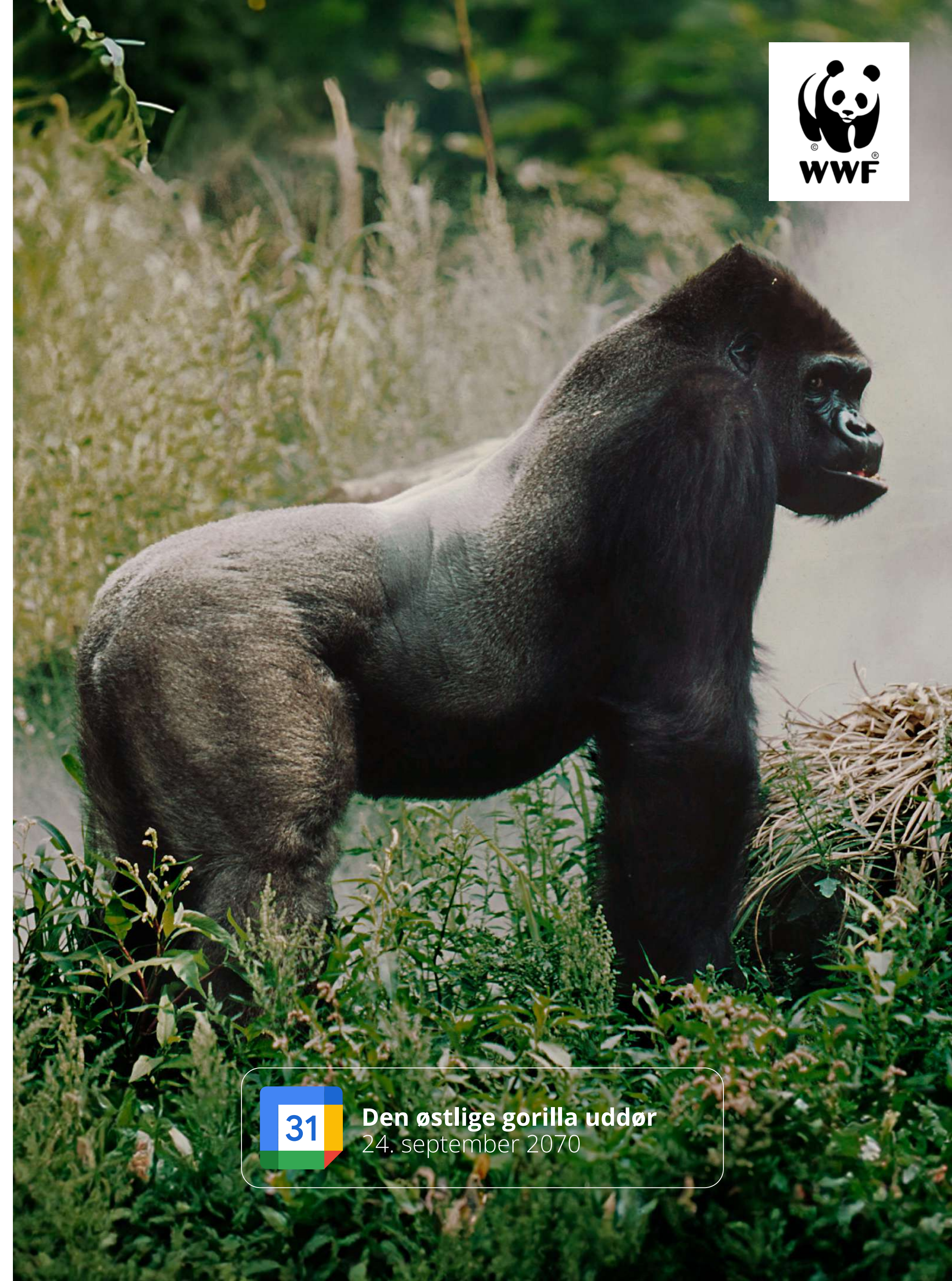
"De største trusler mod de østlige gorillaer er minedrift, som er med til at ødelægge artens habitat, og illegal jagt for bushmeat. Takket være positive artsbevarende tiltag for den østlige gorilla (Gorilla beringei) er det lykkedes at stoppe og vende udviklingen for denne ene af to under-

arter af den østlige gorilla, om end bestanden stadig er skrøbelig. Forhåbentligt ser vi en lignende positiv indsats og effekt for hele arten, så en dato for udryddelse slet ikke kommer på tale."

"Nøglen til at reducere og om muligt fjerne disse trusler ligger i et samarbejde mellem forskellige interessenter. I lande med politisk ustabilitet og socioøkonomiske udfordringer bliver man nødt til at arbejde sammen med lokalsamfund og andre interessenter for at finde en balance mellem for eksempel minedrift og naturbeskyttelse og skabe varige løsninger med lokal forankring. På den måde håber vi, at vi opnår sameksistens mellem mennesker og gorillaer."

**Christina Hvilsom, PhD, populationsbiologi og genetik,
Zoologisk Have København**

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Den østlige gorilla uddør
24. september 2070

Afrikansk vildæsel

Art: Afrikansk vildæsel (*Equus africanus*)

Uddør: 2074

Antal individer: Cirka 200

Levested: Ekstrem ørken i Eritrea, Etiopien og muligvis Djibouti og Somaliland

Trusler: Manglende adgang til vand og græs. Under tørkeperioder øges denne trussel

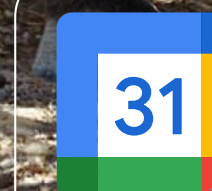
"Det afrikanske vildæsel lever på et areal på cirka 23.000 km² i Etiopien og Eritrea, og det samlede antal direkte observerede afrikanske vildæsler i området er omkring 70 individer. Baseret på en videnskabelig metode, hvor man kan vurdere bestanden ud fra kortlægning af egnede levesteder, kan der være op mod 600 individer i de to lande, men det er kun baseret på mindre, men intensivt studerede områder. Antallet af kønsmodne individer udgør omtrent en tredjedel af bestanden, og det maksimale antal kønsmodne individer kan således være 200."

"I Etiopien har der været en nedgang i bestanden på mere end 95 % i de sidste 50 år, og i de sidste 30 år er det afrikanske vildæsel blevet udryddet fra cirka 50 % af dens leveområde. I Eritrea er bestanden stabil og langsomt stigende. Det er dog svært at forudsige, hvordan udviklingen vil være i fremtiden på grund af klimaforandringer og risiko for hyppigere tørkeperioder. Bestanden begrænses af adgang til vand og græsningsområder samt tilbagevendende tørke. I øjeblikket

kan det afrikanske vildæsel dele græsningsområder med lokale husdyr, især kvæg. Manglende adgang til græs kan reducere adgang til føde og potentielt påvirke reproduktion og overlevelse. Det betyder, at denne art potentielt kan uddø inden for de næste 50 år."

"Hvis vildæslet skal reddes i naturen, er det kritisk, at særligt hunner med føl har adgang til vand og gode græsningsområder. De bør helst kunne leve i beskyttede områder, så de undgår konkurrence med kvæg om begrænsede fødevareressourcer. Men det vil afhænge af støtte og samarbejde fra lokalsamfundet og videnskabsbaseret forvaltning i Eritrea og Etiopien."

**Patricia D. Moehlmann, PhD,
Næstformand for IUCN/SSC Equid Specialist Group**

Det afrikanske vildæsel uddør
3. oktober 2074

Året for, hvornår arten risikerer at uddø er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddø, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Golfmarsvin

Art: Golfmarsvin (*Phocoena sinus*)

Uddør: 2024

Antal individer: 10-20

Levested: Den Californiske Golf, Mexico

Trusler: Ulovlig fiskegarn

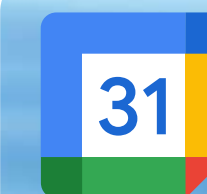
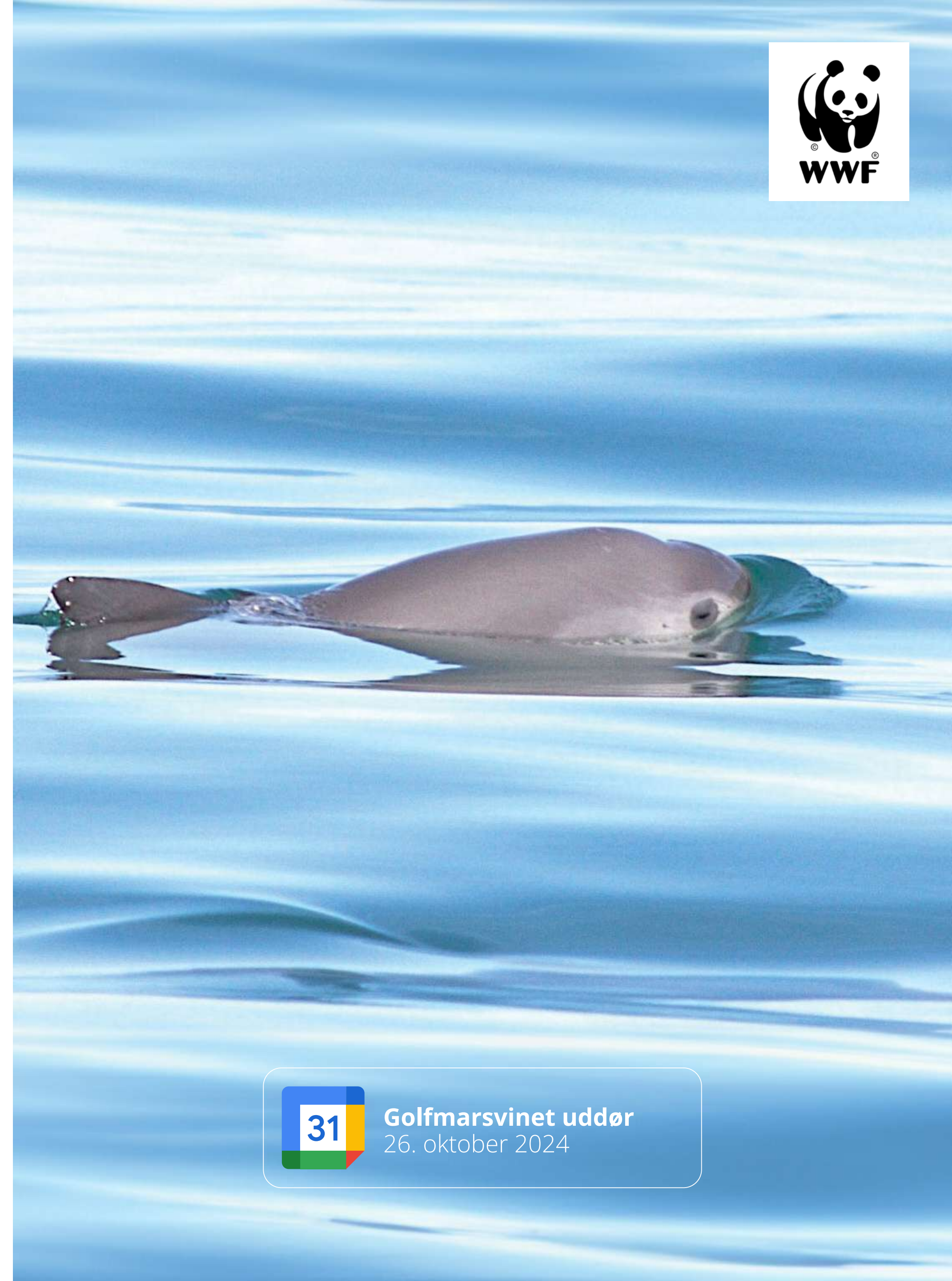
"Bestanden faldt dramatisk fra omkring 200 til cirka 10 individer på et årti frem til 2018. Siden har bestanden ligget nogenlunde stabilt på 10-20 individer. Det mest sandsynlige scenarie er desværre, at golfmarsvinet uddør i indeværende år. Men arten er sejlivet og har været spået dødsdømt i mange år. I dag er bestanden dog så lille og skrøbelig, at de sidste individer risikerer at ende som bifangst i illegale fiskenet i området, der er designet til at fange rejer og andre skaldyr."

"Der er allerede et forbud mod garnfiskeri i området. Skal vi for alvor vende udviklingen, kræver det, at den mexicanske regering håndhæver reglerne. Golfmarsvinet kan ikke overleve på sigt, så længe der fiskes intensivt og ulovligt. Vi er nødt til at sikre, at lokale fiskere i stedet benytter fiskeudstyr, som ikke dræber golfmarsvinet og andre værdifulde liv i havene såsom havskildpadder,

hajer og endda hvaler. På længere sigt må forbrugerne også tage ansvar ved at forlange, at de rejer og skaldyr, de spiser, kommer fra fiskerier, der ikke ved uheld dræber havets største rovdyr."

Dr. Barbara Taylor, forsker ved den internationale sammenslutning for naturbevaring (IUCN), koordinator for Cetacean Specialist Group

Året for, hvornår arten risikerer at uddør er fastsat af en førende forsker. Året er forskerens bedste estimat for, hvornår arten risikerer at uddør, hvis ikke der gøres noget for at ændre dens situation. Den foreslåede dag og måned er tilfældigt udvalgt.

Golfmarsvinet uddør
26. oktober 2024

Skt. Paul-hvalfugl

Art: Skt. Paul-hvalfugl (*Pachyptila macgillivrayi*)

Uddør: 2075

Antal individer i naturen: 175.000 par

Levesteder: St. Paul Island (Indian Ocean) and Gough Island (Atlantic Ocean)

Trusler: Invasive mus og invasive rotter

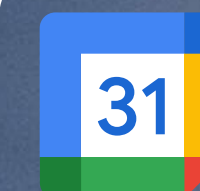
"Den globale bestand af Skt Paul-hvalfuglen er kun faldet siden 1950'erne, hvor ornitologer estimerede, at 2-5 millioner par prioner yngede på Gough Island. I 2000 viste undersøgelser, at der kun var 600.000-1,2 millioner par, og i 2020 mente man på baggrund af en demografisk model, at der var 175.000 par tilbage på Gough Island. Det svarer til kun 5 % af bestanden i 1956. På St. Paul Island var der oprindeligt 200.000 par, men i 1984 var der kun 160 par tilbage, som levede på et klippeskær uden rovdyr."

"Den største trussel mod hvalfuglen er dyr, der ikke er indfødte på øen. På Gough Island dræber invasive mus stort set alle kyllinger (og nogle æg) af hvalfuglen hvert år, mens den tidligere er blevet helt udryddet på St. Paul Island på grund af invasive rotter. Hvalfuglen er en lille art, der er nataktiv, og som bygger sine reder i underjordiske tunneller. Derfor har den ringe forsvar mod rovpattedyr, og dens ynglesteder ved både Atlanter-

havet og Det Indiske Ocean er sårbare overfor mus. Hvis artens æg og unger fortsat efterstræbes af mus, og der derfor ikke vokser nye generationer op, vil Skt. Paul-hvalfuglen sandsynligvis uddø."

"For at sikre artens overlevelse i naturen skal invasive mus udryddes på Gough og St. Paul's Islands, og øerne skal sikres mod, at nye invasive arter finder vej til øerne."

***Steffen Opper, seniorforsker i naturbevaring,
RSPB Centre for Conservation Science***

Skt. Paul-hvalfuglen uddør
8. juli 2075

Here you can learn more about the endangered species from leading scientists from around the world. Read about why they are endangered, and when they are estimated to go extinct. The document will be updated regularly.

Cuban Crocodile	page 15
Akikiki	page 16
Spoon-billed Sandpiper	page 17
Sumatran Rhino	page 18
Mountain Chicken	page 19
Mangrove Finch	page 20

Red Wolf	page 21
Eastern Gorilla	page 22
African Wild Ass	page 23
Vaquita	page 24
MacGillivray's Prion	page 25

Cuban Crocodile

Species: Cuban Crocodile (*Crocodylus rhombifer*)

Extinction: 2029

Number of mature individuals in the wild: 2,400

Habitat: Cuba

Threats: Poaching, hybridization with other species of crocodiles and habitat modification

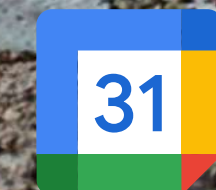
"The latest data shows that there are approximately 2400 mature individuals left in the wild. Without the great work in the Ciénaga de Zapata National Park in Cuba, the species would disappear from its habitat within five years at the most. Hybridization with other species of crocodiles and human activities also affect the population negatively."

"We don't know how to preserve and effectively develop the population yet. Therefore, we need more research. But the combination of the species' long lifespan, which increases the risk of hybridization, illegal hunting and habitat changes make working conditions difficult and

thus reduces the chances of two pure individuals meeting and mating. Furthermore, we fear that the Cuban Crocodile's already small habitat may be used for other purposes, unless we do something active as soon as possible."

Etiam Pérez Fleitas, Specialist in Wildlife and Research, Enterprise for the Conservation of Zapata Swamp, Cuba

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Cuban Crocodile
June 17, 2029

Akikiki

Species: Akikiki (*Oreomystis bairdi*)

Extinction: 2024

Number of individuals in the wild: Less than 10

Habitat: Kauai, Hawaii, USA

Threats: Invasive mosquitoes

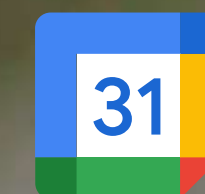
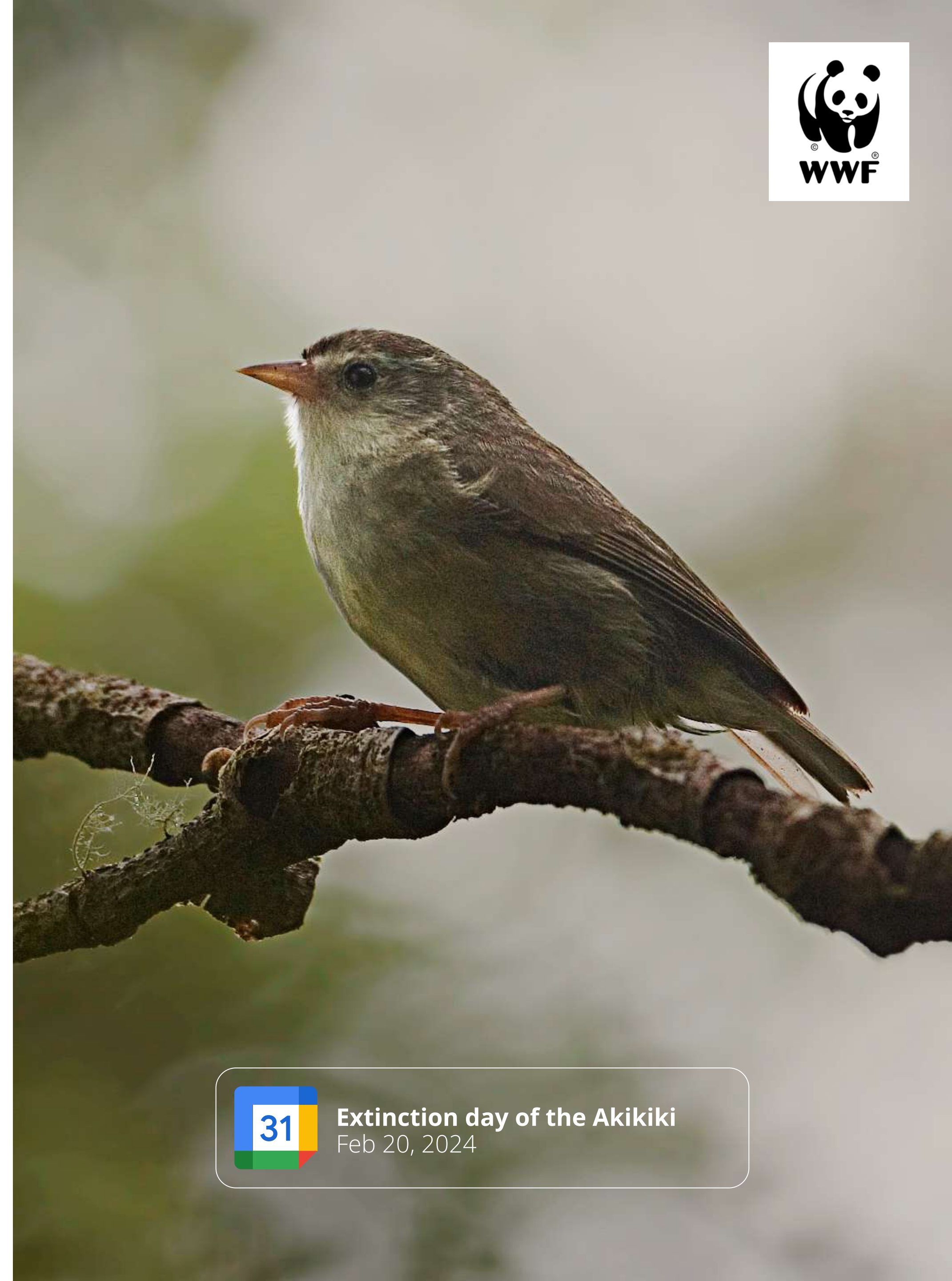
"15 of the 32 species of honeycreepers on the Hawaiian archipelago have gone extinct in the last 200 years. The akikiki is unfortunately next in line, and the majority of the remaining species are also at risk of extinction. We have very little historical data about the population, but in recent decades it has declined by 11 percent per year. Today, we know of 2-3 individuals left in the wild and approximately 40 individuals in captivity. The decline is mainly due to avian malaria and mosquitoes, which have been introduced by humans, and now attack the young birds and thereby transmit the disease, causing high mortality in akikiki. Due to climate change and temperature increases, the mosquitos have spread up the mountains to the places where the akikiki lives."

"We have known for a long time that avian malaria would become a problem for the vulnerable population. Now, unfortunately, it is only a matter of a few months before this species becomes extinct in the wild. However, a small

population of birds in captivity may be released back into the wild in the future, if avian malaria can be controlled, and this is the only hope for the species."

"It is probably too late to save the akikiki from going extinct in the wild, but other species of honeycreepers at risk can be saved with conservation actions. This requires us to limit climate change and look for innovative approaches to mosquito control and disease management for wild birds. Hawaiian honeycreepers are an important component of the unique Hawaiian ecosystem, and culturally important to Native Hawaiians. The loss of each species is a loss to local ecosystem functions, cultural connections, and world biodiversity."

Eben Paxton, Avian Ecologist, USGS Pacific Island Ecosystems Research Center

Extinction day of the Akikiki
Feb 20, 2024

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Spoon-billed Sandpiper

Species: Spoon-billed Sandpiper (*Calidris pygmaea*)

Extinction: 2069

Number of mature individuals: 400

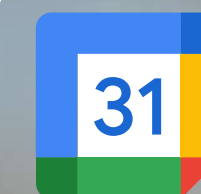
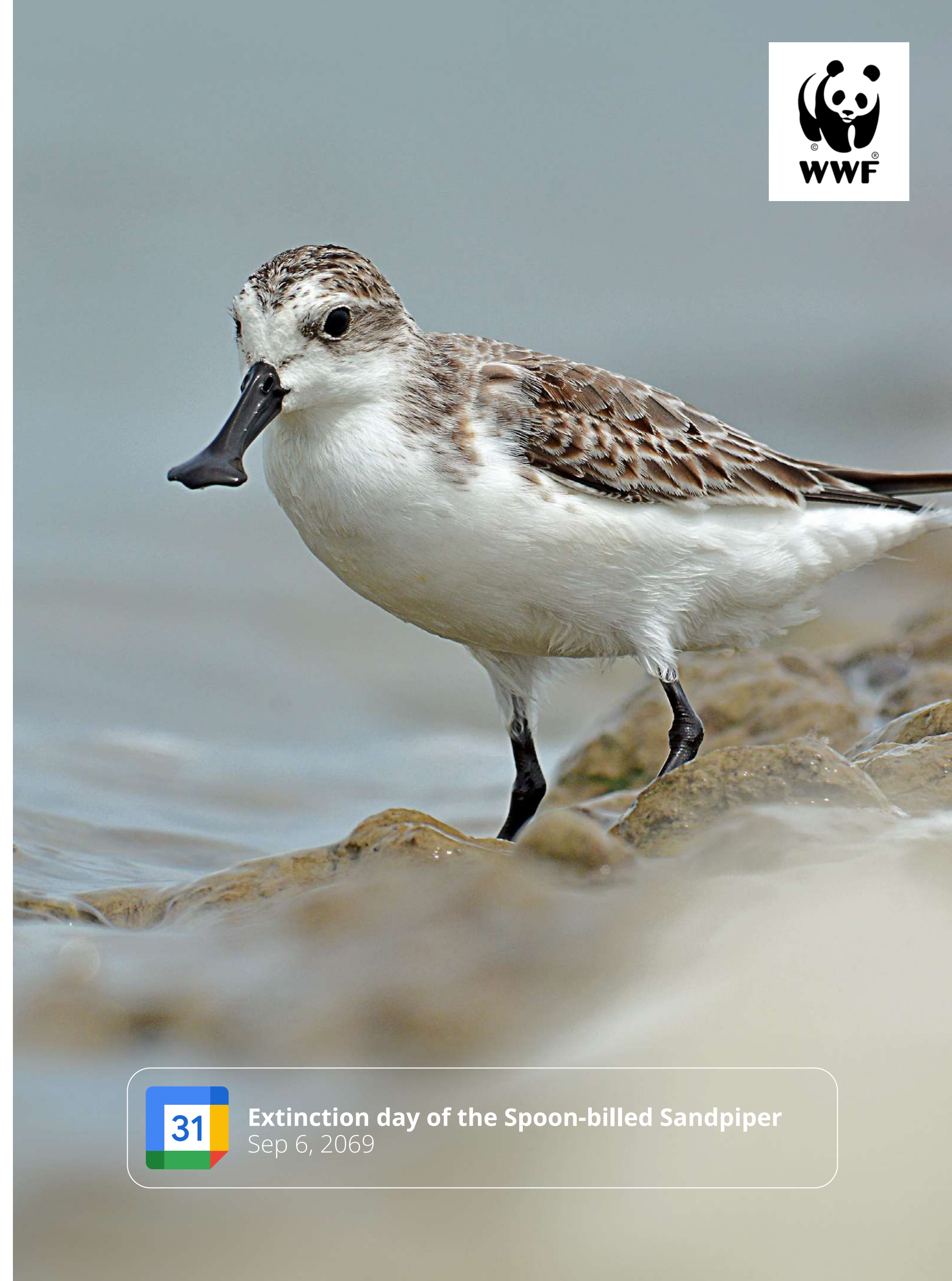
Habitat: Along the coasts of East Asia

Threats: Hunting, fishing, habitat loss and climate change

"The Spoon-billed sandpiper population is decreasing by approximately five percent per year. Therefore, we expect that in 45 years from now the population will be reduced to just 40 mature birds. This will make the population so fragile that we risk losing it. There are several reasons for the decline, including loss of habitat in the tidal areas that are converted to industry – especially around the Yellow Sea. Bird hunting and fishing nets also threaten the species. Although we have only mapped approximately 10 percent of the species' breeding areas in north-eastern Siberia, we know that the areas are severely affected by climate change."

"The best way to protect this species is to effectively protect and restore the tidal areas where they live. At the same time, it is necessary to limit climate change and combat both intentional and unintentional hunting and fishing, which cost the lives of many birds."

Rhys Green, Emeritus Honorary Professor of Conservation Science, Department of Zoology, University of Cambridge

Extinction day of the Spoon-billed Sandpiper
Sep 6, 2069

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Sumatran Rhino

Species: Sumatran Rhino (*Dicerorhinus sumatrensis*)

Extinction: 2035

Number of individuals in the wild: Approx. 80

Habitat: Sumatra, Indonesia

Threats: Fragmentation that prevents populations from meeting and multiplying

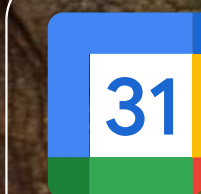
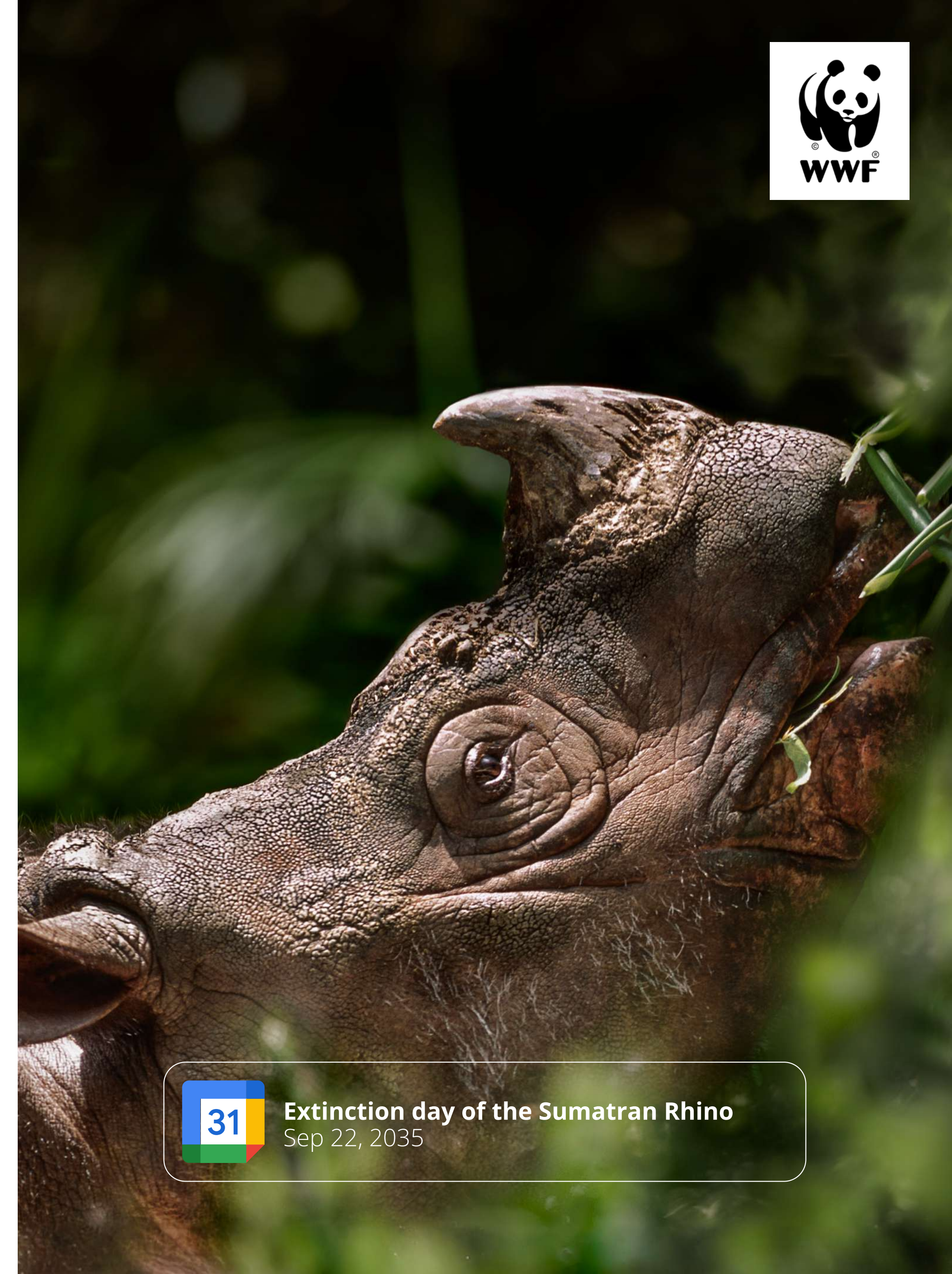
"According to the IUCN (International Union for the Conservation of Nature), there were approximately 200 adult Sumatran Rhinos left in the wild on the Malay Peninsula, Borneo, and Sumatra in 2008. Since then, the wild population has declined to fewer than 80 individuals. Today, all of them live in Sumatra, and some are in captivity. The decline is due to intensive hunting in the early 1900s, causing the number of animals to drop dramatically. This resulted in the creation of a long distance between the remaining animals, who then never met, and therefore, rarely had cubs. In Sumatra, the last two populations now live at opposite ends of the island. Therefore, they cannot mate and mix the genes, which is necessary for the species to survive in the long term. Sumatran rhinos have an important function in keeping rainforests healthy as they eat the prudish pioneer plants such as lianas, which grow quickly and suffocate slow-growing rainforest trees."

"It is imperative that humans provide active assistance if the Sumatran Rhino is to survive into the future. The species lives in dense rainforests, so the only solution

is to capture rhinos from different populations and put them together so they can mate. The species continues to decline rapidly, so it's a race against time. Female rhinos usually only give birth to 3-4 cubs throughout their lives, so each individual counts. However, we have the solution to make a difference, and there are even good conditions for releasing the species into the wild, but action is required now and very quickly."

Rasmus Worsøe Havmøller, Postdoc - Science & Society, Natural History Museum of Denmark and Ph.D. in biodiversity from Copenhagen University.

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Sumatran Rhino
Sep 22, 2035

Mountain Chicken

Species: Mountain Chicken (*Leptodactylus fallax*)

Extinction: 2034

Number of mature individuals: Approximately 130

Habitat: Dominica, Caribbean

Threats: The fungal disease chytridiomycosis that attacks amphibians

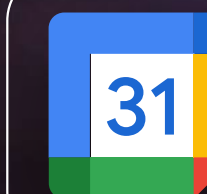
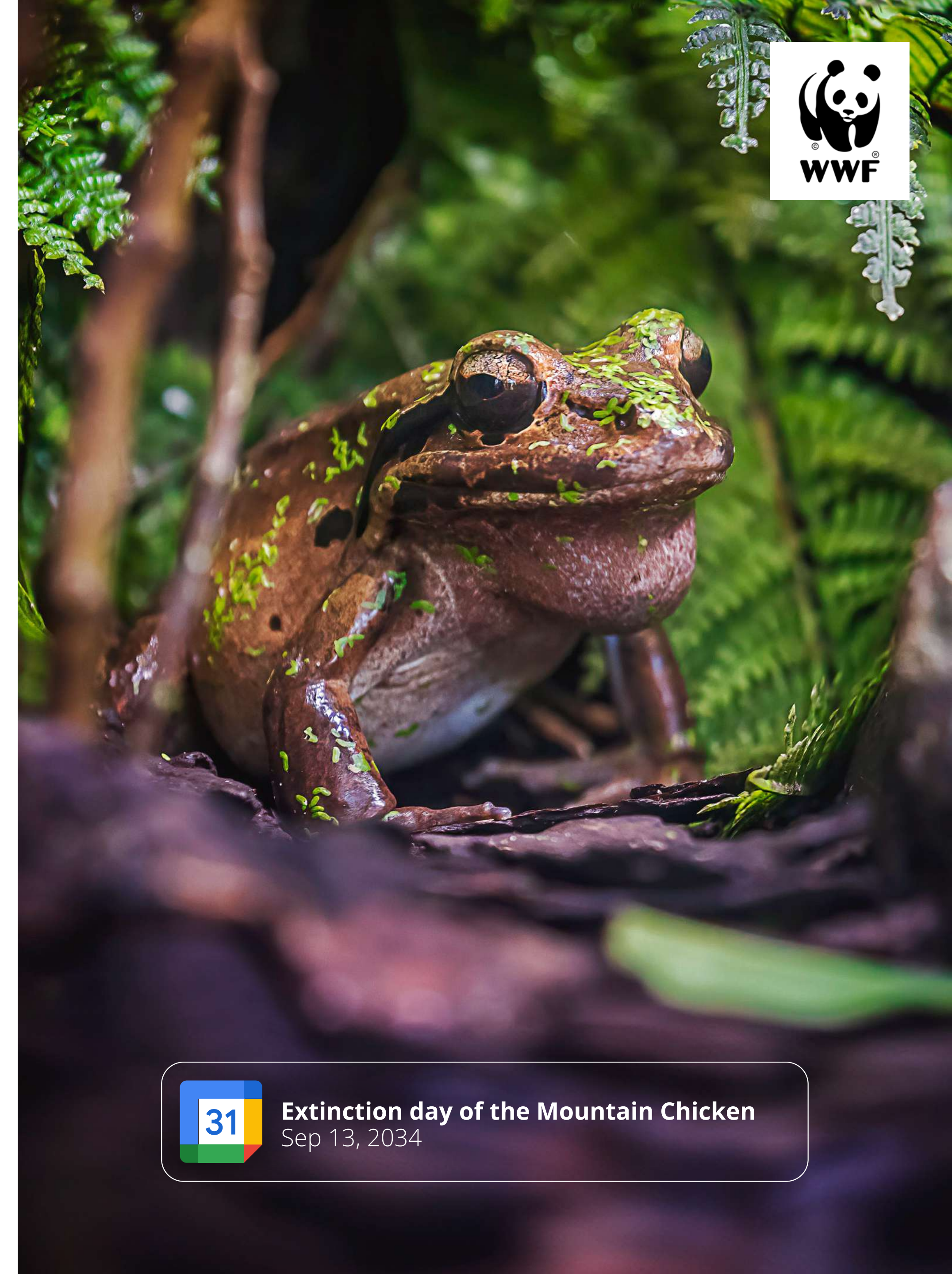
"In recent decades, the wild Mountain Chicken population has plummeted from around 100,000 to approximately 130 mature individuals. The frog, which can weigh up to one kilo/two pounds, has in all probability disappeared in the wild on the island of Montserrat, so that it can now only be found on the island of Dominica in the Caribbean. This is entirely due to the fungal disease chytridiomycosis, which affects amphibians. When the disease reached Dominica in 2002 and Montserrat seven years later, the population fell by 85 and 80 percent, respectively, in just 18 months, one of the most significant collapses among all vertebrates on earth. When Hurricane Maria hit Dominica in 2017, the frog suffered another blow. As the disease continues to be found on both Montserrat and Dominica, we risk losing the species in 2034 if we stop conservation work."

"The remaining individuals live in areas that, unfortunately, are not protected against human activities such as construction, agriculture and pollution. And as long as the chytrid fungus is present, we cannot reintroduce

frogs, as they cannot resist the infection. Until research cracks the code to creating a viable wild population, we need to protect our captive populations and the semi-wild Mountain Chickens on Montserrat. It is important that we intensify the work to protect natural habitats and keep a close eye on the invasive species that have caused great damage on the neighboring islands. However, new research suggests that some frogs on Dominica have now developed genes that make them resistant to chytridiomycosis, and that gives us hope."

**Jeff Dawson, Field Programs Manager,
Durrell Wildlife Conservation Trust**

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Mountain Chicken
Sep 13, 2034

Mangrove Finch

Species: Mangrove Finch (*Camarhynchus heliobates*)

Extinction: 2100

Number of individuals in the wild: 100 (incl. fewer than 20 breeding pairs)

Habitat: Isabela Island, Galapagos, Ecuador

Threats: Invasive avian vampire fly and rats, climate change, and new diseases

"In the past, the Mangrove Finch lived throughout the coastal mangrove forests of the two Western Islands of Galapagos archipelago. But by the 1990s, the species had disappeared everywhere except for three tiny sites on Isabela Island, where today at just two of those sites, approximately 100 individuals live, including fewer than 20 breeding pairs. The current decline of the species is due to invasive flies whose larvae parasitise the chicks in the nest. Also, rats came to the Galapagos aboard merchant ships and if uncontrolled predate nests. In addition, geological changes in the landscape may have had an impact and looking forward, climate change is predicted to further place the mangrove finch at risk."

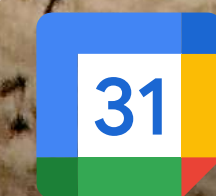
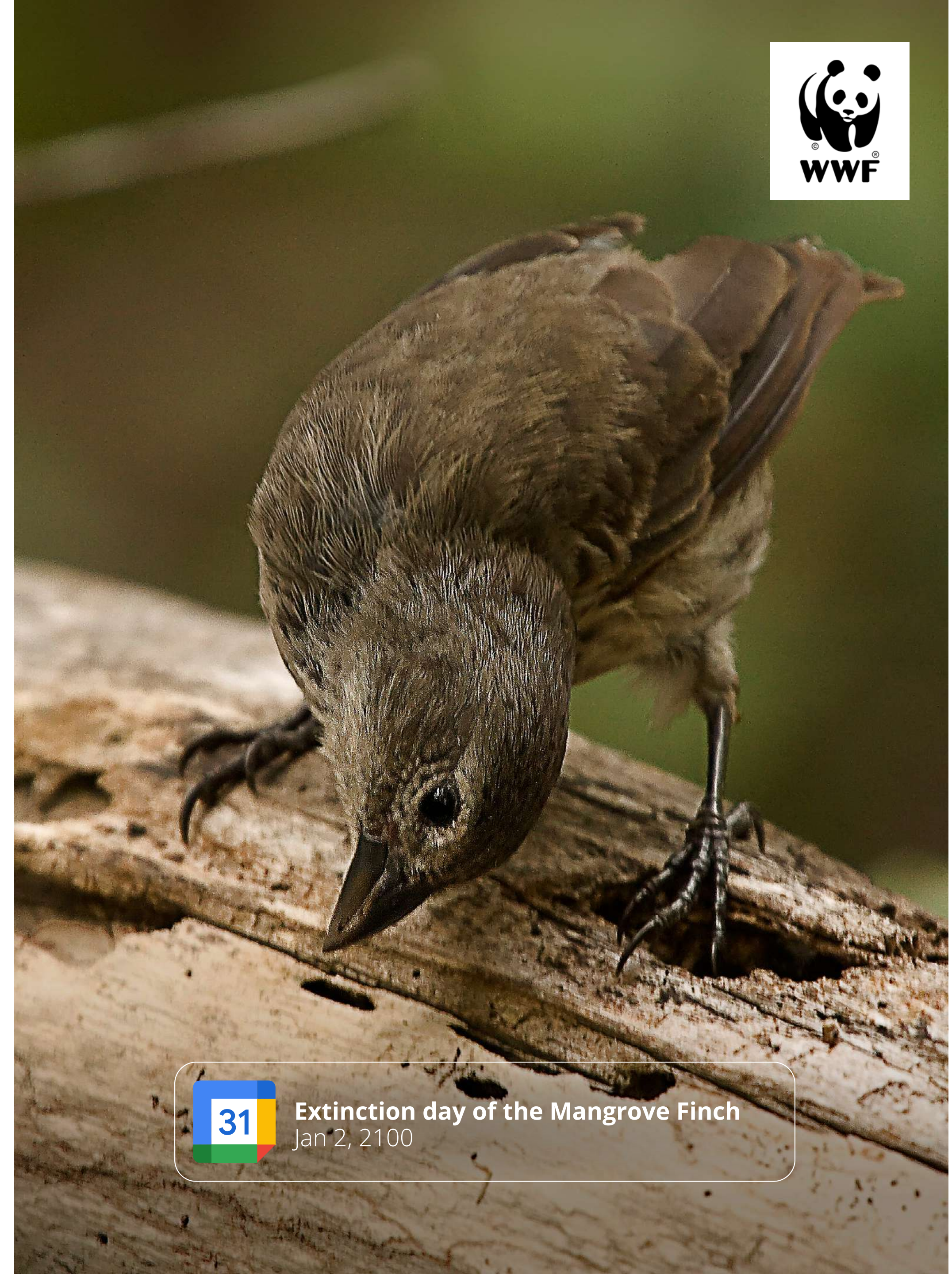
"The Mangrove Finch, which feeds on insects, spiders and occasionally native fruits, lives in the mangrove trees and nests high in the canopy in hard-to-reach

places. This also makes it difficult to eliminate the fly larvae that cause high mortality of the chicks."

"We have hand reared Mangrove Finch chicks away from the parasites and released them back into the wild. However, survival of hand reared birds is low. If we are to ensure the survival of the species in the wild, there is a particular need for even better rat control and effective control of the introduced avian vampire fly. At the same time, we must protect the mangrove habitat on which the birds depend."

Francesca Cunninghame, Mangrove Finch Project Leader, Charles Darwin Foundation

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Mangrove Finch
Jan 2, 2100

Red Wolf

Species: Red Wolf (*Canis rufus*)

Extinction: 2033

Number of individuals: 15-20

Habitat: North Carolina, USA

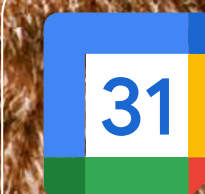
Threats: Inbreeding and hybridization with coyotes

"In the 1970s, there were 14 pure-blooded Red Wolves left on the Gulf Coast in the Southern part of the United States. Therefore, it was decided to capture and move the individuals to captivity to develop a captive-rearing program. Subsequent generations from those 14 individuals were released in eastern North Carolina to reestablish a population in the wild, where they live today. After being fairly stable for a number of years, this "experimental population" has now declined over the last 5-10 years, so that there are now 15-20 pure-blooded individuals left in the wild. Unfortunately, based on experience, such a small population may die out because inbreeding occurs and because of the fact the Red Wolf mates with coyotes. When that happens, the offspring end up as hybrids that dilute the red wolf gene pool. The decline is also due to increasing pressure from humans, as some Red Wolves have been struck by vehicles and others shot because they are mistaken for coyotes."

"It would be optimal to establish a new population of Red Wolves elsewhere in the country. But it is both expensive and requires many resources. Therefore, we are in a dilemma where we either must sterilize hybrids and coyotes in perpetuity or accept that the species is slowly being diluted because they mate with coyotes and thus lose their unique red wolf characteristics."

Sean M. Murphy, Ph.D., Researcher, Wildlife Ecology and Conservation, Department of Forestry and Natural Resources, University of Kentucky

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Red Wolf
Aug 13, 2033

Eastern Gorilla

Species: Eastern Gorilla (*Gorilla beringei*)

Extinction: 2070

Number of individuals in the wild: 7,000–8,000

Habitat: The Democratic Republic of the Congo, Rwanda and, Uganda

Threats: Mining and illegal hunting

"According to the conservation organization IUCN (International Union for the Conservation of Nature), the Eastern Gorilla (*Gorilla beringei*) is critically endangered. In the Democratic Republic of the Congo, Rwanda, and Uganda, the species is declining rapidly. In the 1990s, there was a wild population of approximately 17,000 adult individuals, but now the number is below 8,000. The accelerated decline poses a higher risk of the species becoming extinct in the wild. Some studies show an annual decline of approximately 5 percent. If these numbers apply to all the wild Eastern Gorillas, and at the same time, no conservation work is done, the species will be extinct in 20 years. The observed decline is around 1.4 percent annually over the past 30 years. Realistically, we risk losing the species by the year 2070. However, it depends on the scale and intensity of the threats."

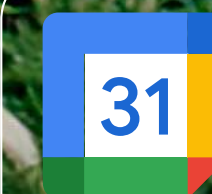
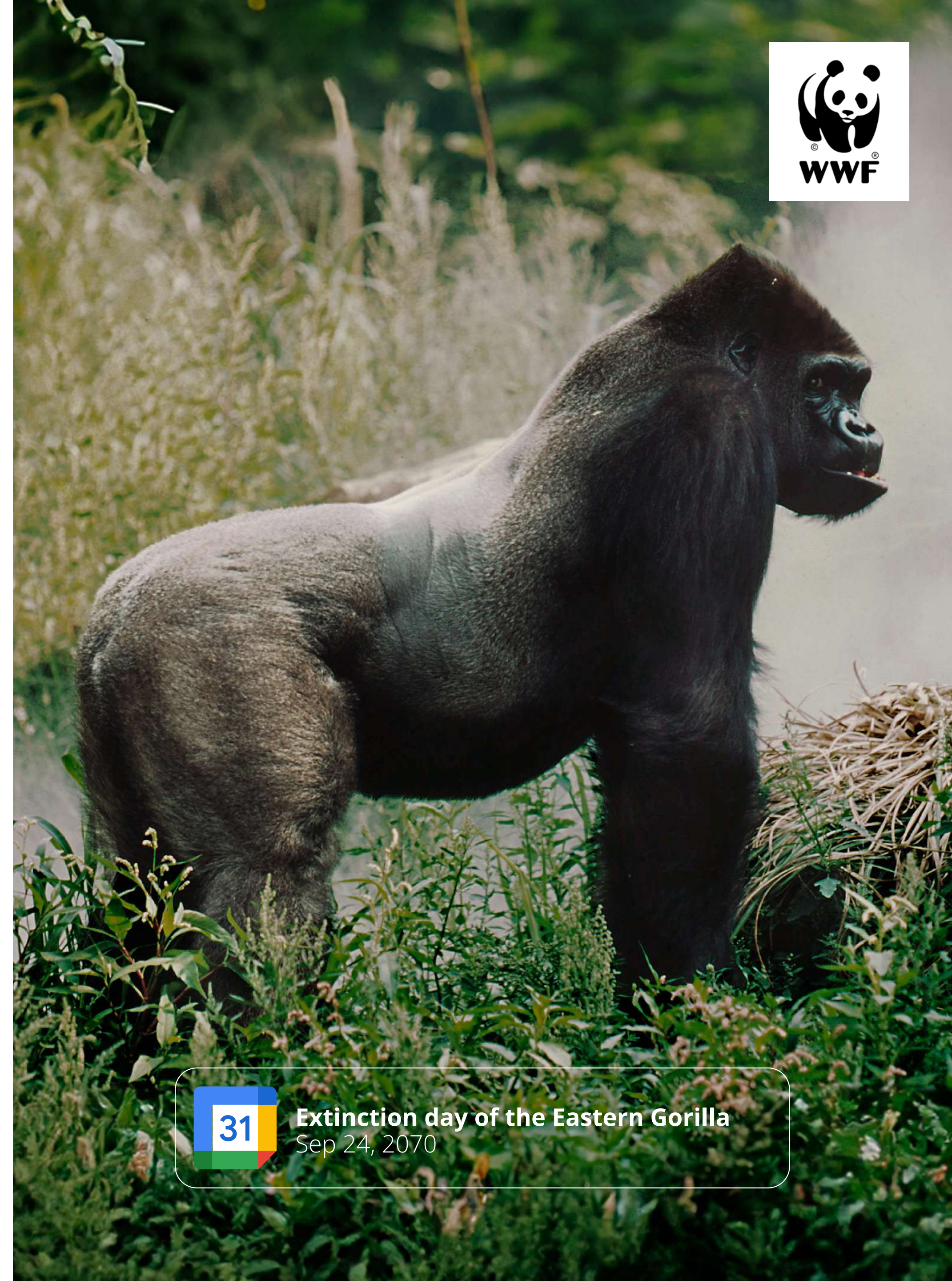
"The biggest threats to the Eastern Gorillas are mining, which is destroying the species' habitat, and illegal hunting for bushmeat. Thanks to species conservation initiatives for the Eastern Gorilla (*Gorilla beringei*), it has

been possible to stop and reverse the trend of these one of two subspecies of the Eastern Gorilla, although the population is still fragile. Hopefully, we will see a similar positive effort and effect for the entire species so that a date for extinction is not even considered."

"The key to reducing and eliminating these threats lies in collaboration between different stakeholders. In countries with political instability and socio-economic challenges, it is necessary to work with local communities and other stakeholders to find a balance between, for example, mining and nature conservation and create lasting solutions with local anchoring. In this way, we hope to achieve coexistence between humans and gorillas."

Christina Hvilsom, Ph.D., Population biology and genetics, Copenhagen Zoo

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the Eastern Gorilla
Sep 24, 2070

African Wild Ass

Species: African Wild Ass (*Equus africanus*)

Extinction: 2074

Number of mature individuals: Approximately 200

Habitat: Extreme desert in Eritrea, Ethiopia and potentially Djibouti and Somaliland

Threats: Lack of access to water and forage. During droughts this threat increases

“The current range of the African Wild Ass in Ethiopia and Eritrea is approximately 23,000 km², and the total number of directly observed African Wild Ass in Eritrea and Ethiopia is roughly 70 individuals. Based on the scientific method of “Maxent modeling” there may be as many as 600 individuals in these two countries, but this figure is a very rough extrapolation from more intensely studied areas. The number of mature individuals is approximately one-third of the population, suggesting a maximum of around 200 mature individuals.”

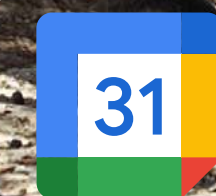
“In Ethiopia, there has been a population decline of greater than 95 % in the last 50 years, and the African Wild Ass has been extirpated from roughly 50 % of its range in the last 30 years. In Eritrea, the population is stable and slowly increasing. However, predicting population trends into the future is challenging due to the threat of climate change and the potential for more frequent droughts. Population stability and growth are limited by access to water and forage and recurrent drought. Currently, African wild asses may share pas-

tures with local livestock, particularly cattle. Lack of access to forage can reduce nutrition and potentially impact foal production and survival. This implies that the species could be lost in the next 50 years.”

“If the population is to be preserved, it is critical that females with foals have access to water and good pastures. Preferably, they should be able to live in protected areas to avoid competing with cattle for limited food resources. However, achieving this will depend on the support and cooperation of local pastoralist communities and scientifically based management in Eritrea and Ethiopia.”

Patricia D. Moehlmann, PhD, Co-Chair IUCN/SSC Equid Specialist Group

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the African Wild Ass
Oct 3, 2074

Vaquita

Species: Vaquita (*Phocoena sinus*)

Expiration: 2024

Number of individuals: 10-20

Habitat: Gulf of California, Mexico

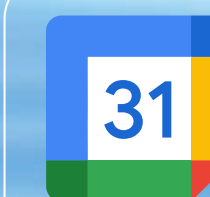
Threats: Illegal fishing nets

"The population dropped dramatically from around 200 to approximately 10 individuals over the decade before 2018. Since then, the population has been fairly stable at 10-20 individuals. Unfortunately, the most likely scenario is that this species will go extinct this year. But this species is tough and has been said to be doomed for many years. Today, however, the population is so small and fragile that the last individuals risk ending up as bycatch in illegal fishing nets in the area, which are designed to catch shrimp and other fish."

"There is already a ban on net fishing in place in the area. If we are to seriously reverse the trend, it requires the

Mexican government to enforce the rules. The Vaquitas cannot survive in the long term as long as there is intensive and illegal fishing going on. We need to ensure that local fishermen instead use fishing gear that can't kill vaquitas and other precious marine life like sea turtles, sharks and even whales. In the long run, consumers must also take responsibility by demanding that the sea-food prawns and shellfish they eat come from fisheries that don't accidentally kill the seas' largest predators."

Dr. Barbara Taylor, scientist at International Union for the Conservation of Nature (IUCN), Cetacean Specialist Group Coordinator.

Extinction day of the Vaquita
Oct 26, 2024

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

MacGillivray's Prion

Species: MacGillivray's Prion (*Pachyptila macgillivrayi*)

Extinction: 2075

Number of individuals in the wild: 175,000 pairs

Habitat: St. Paul Island (Indian Ocean) and Gough Island (Atlantic Ocean)

Threats: Non-native invasive vertebrates: Invasive mice, invasive rats

"Since the 1950s, when ornithologists estimated that 2-5 million prion pairs nested on Gough Island, the global population has only been decreasing. In 2000, studies showed only 600,000-1.2 million pairs, and in 2020, a demographic model estimated the number to be 175,000 pairs living on Gough Island. For comparison, that is 5% of the population in 1956. On St. Paul Island, only 160 pairs remained on an offshore predator-free rock stack in 1984 from an original population of 200,000 pairs.

The single biggest threat to this species is introduced animals that are not native on the island. On Gough Island, invasive mice kill virtually all chicks (and some eggs) of this species every year, while on St. Paul Island, the species has previously gone extinct due to predation by invasive rats. As a small, nocturnal species, which build their nests in underground tunnels, the prions have no defense mechanism against mammalian predators and are vulnerable to mice at their breeding sites in both the Atlantic and Indian Oceans. With con-

tinued egg and chick predation by mice, and the resulting lack of recruitment and aging of the breeding population, extinction is likely.

To restore the species living in the wild, invasive mice must be eradicated from Gough and St. Paul's Islands. Furthermore, the islands must be secured to prevent the arrival and establishment of any invasive vertebrate species."

***Steffen Oppel, Senior Conservation Scientist, RSPB
Centre for Conservation Science***

The year of extinction has been determined by a leading scientist. The year is the expert's 'best estimate' for when the species is at risk of going extinct if no mitigating actions are taken. The suggested day and month have been selected randomly.

Extinction day of the MacGillivray's Prion
July 8, 2075